

Sygnatura akt I C 186/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w K.

przeciwko G. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej G. G. na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. w K. kwotę 981,40 zł (słownie złotych: dziewięćset osiemdziesiąt jeden i 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi następująco:

- od kwoty 1.949,88 zł od dnia 22.08.2016 r. do dnia 07.09.2016 r.,
- od kwoty 1.749,88 zł od dnia 08.09.2016 r. do dnia 27.09.2016 r.,
- od kwoty 1.549,88 zł od dnia 28.09.2016 r. do dnia 26.10.2016 r.,
- od kwoty 1.349,88 zł od dnia 27.10.2016 r. do dnia 28.11.2016 r.,
- od kwoty 1.149,88 zł od dnia 29.11.2016 r. do dnia 31.01.2017 r.,
- od kwoty 1.023,63 zł od dnia 01.02.2017 r. do dnia 28.02.2017 r.,
- od kwoty 827,04 zł od dnia 01.03.2017 r. do dnia zapłaty,

II umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III zasądza od pozwanej G. G. na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. w K. kwotę 1.247,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt **I C 186/17**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana G. G. ma zapłacić na jej rzecz kwotę 2 104,24 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22.08.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 1 949,88 zł i kosztami procesu. Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż G. G. zawarła z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. w dniu 15.07.2015 r. umowę o korzystanie z karty kredytowej (...) Banku (...) S.A. nr (...). Pozwana nie wywiązała się z warunków określonych w umowie co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia. Na chwilę złożenia pozwu powstało zadłużenie w łącznej wysokości 2 104,24 zł, na które składała się kwota 1 949,88 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 109,60 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. 30.05.2016 r., 44,76 zł z

tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonych w umowie do dnia 21.08.2016 r.

W dniu 25.11.2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie.

Pozwana G. G. od powyższego nakazu zapłaty wniosła w terminie ustawowym sprzeciw, zarzucając iż ma do zapłacenia całą sumę 2 104,00 zł z odsetkami, plus koszty procesu, a dnia 18 sierpnia wpłaciła pierwszą ratę i płaci systematycznie co miesiąc dług dla (...) Bank (...) S.A. Wniosła także o umorzenie odsetek, ze względu na swoją trudną sytuację finansową.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 15.12.2016 r., sygn. akt VII Nc-e 1431302/16, stwierdził, iż pozwana skutecznie złożyła sprzeciw co spowodowało utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i przekazania sprawy do tutejszego Sądu.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wniosła o zasądzenie od powódki G. G. kwoty 981,40 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.949,88 zł poczynając od dnia 22.08.2016 r. do dnia 7.09.2016 r., liczonymi od kwoty 1.749,88 zł poczynając od dnia 8.09.2016 r. do dnia 27.09.2016 r., liczonymi od kwoty 1.549,88 zł poczynając od dnia 28.09.2016 r. do dnia 26.10.2016 r., liczonymi od kwoty 1.349,88 zł poczynając od dnia 27.10.2016 r. do dnia 28.11.2016 r., liczonymi od kwoty 1.149,88 zł poczynając od dnia 29.11.2016 r. do dnia 31.01.2017 r., liczonymi od kwoty 1.023,63 zł poczynając od dnia 1.02.2017 r. do dnia 28.02.2017 r. i liczonymi od kwoty 827,04 zł poczynając od dnia 1.03.2017 r. do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. przyznała, że po wniesieniu powództwa w (...) pozwana wpłaciła na jej rzecz w sumie kwotę 1 122,84 zł, i w tym zakresie cofa powództwo o dokonane wpłaty bez zrzeczenia się roszczenia. Podniosła ona także, iż pozwana w sprzeciwie uznała roszczenie w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 k.p.c.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 15.07.2015 r, zawarta została umowa o korzystanie z karty kredytowej visa o nr (...) pomiędzy pozwana G. G., a (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w K., na podstawie której bank przyznał jej limit kredytowy w wysokości 1 950,00 zł. Na dzień sporządzenia pozwu zadłużenie wynosiło 2 104,24 zł, na które składała się kwota 1 949,88 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 109,60 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. 30.05.2016 r., 44,76 zł z tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonych w umowie do dnia 21.08.2016 r.

Dowód:

- umowa o korzystanie z karty kredytowej z dnia 15.07.2015 r. (k. 22- 28)

- wyciąg z ksiąg banku nr (...) (k. 30)

- zestawienie transakcji bankowych (k. 31-33)

- ogólne warunki kart kredytowych (k. 34-45)

- odpis KRS (k. 48-54)

Wobec utrzymującego się zadłużenia przeterminowanego pismem z dnia 29.02.2016 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanej G. G. umowę wyznaczając termin wypowiedzenia 2 miesiące od daty doręczenia pisma.

Dowód:

- wypowiedzenia umowy z dnia 29.02.2016 r. (k. 29)

G. G. po wniesieniu pozwu dokonała wpłat na rzecz strony pozwanej w łącznej kwocie 1 122,84 zł, które zostały zaliczone na poczet zadłużenia.

Okoliczność bezsporna

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż w dniu 15.07.2015 r. pozwana G. G. zawarła ze stroną powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. umowę o korzystanie z karty kredytowej VISA o nr (...). Strona powodowa dochodziła od pozwanej należności związanych z udzielonym jej kredytem z karty kredytowej.

Zgodnie z art. 69 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2015.128) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W myśl art.5 ust.2 pkt 3 ww. ustawy czynnościami bankowymi są również czynności polegające na świadczeniu usług płatniczych oraz wydawanie pieniądza elektronicznego, o ile są one wykonywane przez banki. Umowa zawarta przez strony odpowiadała definicji wyżej wskazanego przepisu. Pozwana, mimo oddania jej do dyspozycji przez bank środków pieniężnych, nie zwróciła tych środków wraz z odsetkami w oznaczonym w umowie czasie. Tym samym bank miał prawo domagać się od pozwanej zapłaty dochodzonej kwoty.

Co do kwestii uzasadnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości to strona powodowa wykazała zasadność roszczenia. I tak, wyciąg z ksiąg bankowych potwierdza stanowisko strony powodowej co do zasady i co do wysokości, posiada też moc prawną dokumentu urzędowego w niniejszym postępowaniu. Owszem, w/w dokument podlega ocenie Sądu z punktu widzenia jego wiarygodności i prawidłowości na takiej samej zasadzie jak każdy dokument. Trybunał Konstytucyjny, odmówił mocy prawnej dokumentu urzędowego dokumentom bankowym wskazanym w art. 95 ust. 1 Prawa bankowego jedynie w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta (wyrok TK z 15 marca 2011 r., P. 7/2009, LexPolonica nr 2477710, Dz. U. Nr 72, poz. 388). Wedle art. 244 § 1 k.p.c., Dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone.

W ocenie sądu strona powodowa należycie wykazała podstawę swego roszczenia względem pozwanej. Roszczenie swe od początku wywodziła z umowy o kartę kredytową VISA. z dnia 15.07.2015 r., zawartą między stroną powodową i pozwaną. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. następnie przedłożył jako dowód w sprawie tę umowę, z której wynika, że G. G. zawarła ze stroną powodową umowę o kartę kredytową, z limitem kredytu 1 950,00 zł. Jednocześnie wydano jej kartę kredytową. Z przedłożonych w sprawie wyciągów z karty kredytowej wynika, że dokonywała ona transakcji przy pomocy karty kredytowej. Na dzień sporządzenia pozwu zadłużenie wynosiło 2 104,24 zł, na które składała się kwota 1 949,88 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 109,60 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. 30.05.2016 r., 44,76 zł z tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonych w umowie do dnia 21.08.2016 r.

Zawierając umowę o kartę kredytową pozwana zobowiązała się jednocześnie do dokonywania minimalnej kwoty spłaty wykorzystanego limitu w wysokości 4% kwoty wykorzystanego limitu do karty, a przy tym nie mniej niż 50,00 zł. Pozwana doskonale wiedziała o obowiązku płacenia kwoty minimalnej albowiem obowiązek ten został wskazany wprost w umowie o kartę kredytową w pkt 35 umowy. Co więcej, o pełnej świadomości pozwanej co do obowiązków wynikających z umowy o kartę kredytową świadczy to, iż dokonała ona wpłat na poczet zadłużenia w łącznej kwocie

1 122,84 zł. Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 21.03.2017 r. w związku z dokonanymi przez pozwaną wpłatami, zaliczyła je na poczet zadłużenia i domagała się zapłaty 981,40 zł oraz dalszych odsetek.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd uznał powództwo za zasługujące na uwzględnienie co znalazło odzwierciedlenie w punkcie I wyroku.

Sąd umarza postępowanie w pozostałym zakresie wobec cofnięcia powództwa o zapłatę kwoty 1 122,84 zł.

W punkcie III sentencji w myśl przepisu art. 98 k.p.c. zasądzono od pozwanej G. G., jako strony w całości przegrywającej proces, na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 1 247,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 1 2000,00 zł – wynagrodzenia radcy prawnego, 30,00 zł – opłaty sądowej, 17,00 zł – opłaty od pełnomocnictwa oraz 0,30 zł – prowizji e-C..